

מ"ח 2722/20 - דוד מזרחי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 2722/20

לפני:

כבוד המשנה לנשיאה ח' מלצר

המבקש:

דוד מזרחי

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל
בקשה למשפט חוזר מתאריך 27.04.2020

המבקש:
החלטה

בעצמו

1. לפני בקשה, שניה במספר, להורות על משפט חוזר לפי סעיף 31(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט) בעניינו של המבקש, אשר הורשע בעבירה של אי ציות לרמזור אדום, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. במסגרת גזר הדין הושת על המבקש קנס בסך 1500 ש"ח, או 15 ימי מאסר תמורתם.

אביא להלן את הנתונים הנדרשים להכרעה בבקשה.

רקע

2. בתאריך 23.11.2017 בית המשפט לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופט א' בועז) הרשיע ב-תת"ע 1426-11-15 את המבקש, לאחר קיום דיון הוכחות, בעבירה המתוארת לעיל, וגזר עונש בגינה, כאמור בפיסקה 1.

3. בתאריך 08.01.2018 המבקש הגיש ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתעבורה (ראו: עפ"ת 18017-01-18) - לבית המשפט המחוזי הנכבד מרכז-לוד, וזה נשמע בתאריך 28.03.2018 ובתאריך 30.11.2018

עמוד 1

בפני כב' השופט א' יעקב, ונדחה על ידו בתאריך 30.11.2018 מן הטעם שלא נמצא מקום להתערב בהחלטתו של בית המשפט לתעבורה, אשר הייתה מבוססת על הראיות שהיו בפניו.

4. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש על פסק הדין (ראו: רע"פ 8586/19 מזרחי נ' מדינת ישראל (10.03.2020)) נדחתה אף היא – על ידי חברי, השופט ג' קרא, בתאריך 10.03.2020.

5. במקביל להליכים אלו, הגיש המבקש עשרות הליכסרשונים בהתייחס להרשעתו זו, אשר כללו בנוסף לבקשות שונות, שנדחו כולן, גם עתירות לבית משפט זה בשבתו כבית משפט גבוה לצדק וזאת כנגד המותבים שדנו בעניינו, שנדחו כולן על הסף.

6. בנוסף, המבקש הגיש בקשה קודמת למשפט חוזר (ראו: מ"ח 634/18 מזרחי נ' מדינת ישראל (16.08.2018)), וזאת בטרם נשמע ערעורו בפני בית המשפט המחוזי הנכבד. הבקשה נדחתה על ידי בתאריך 16.08.2018, ובקשה לעיון חוזר בהחלטת הנ"ל נדחתה על ידי אף היא בתאריך 02.10.2018.

7. בתאריך 27.04.2020, פחות מחודשיים מדחיית בקשת רשות הערעור, הנזכרת בסעיף 4 לעיל, הגיש המבקש את הבקשה שבפני.

8. המבקש מעלה טענות "מן הגורן ומן היקב", בין השאר, כנגד כל המותבים שדנו בעניינו, תוך שהוא משתלח בהם בלשון בוטה. בתמצית, טענותיו של המבקש הינן כי החלטות המותבים בעניינו ניתנו שלא בהתאם לדין וכי נעשה לו עוול, ומבקש את ביטולה של ההחלטה בבקשת רשות הערעור ואת זיכוי מן העבירה בה הורשע, כמפורט לעיל.

דיון והכרעה

9. לאחר עיון בבקשה – מצאתי כי דין הבקשה להידחות, וזאת בניסבות, אף מבלי להידרש לתגובת המשיבה (לדחיית בקשה למשפט חוזר מבלי שנתקבלה תגובת המשיבה –ראו: מ"ח 1187/00 בר-נוי נ' היועץ המשפטי לממשלה (15.02.2000); מ"ח 1665/18 בנימין ינאי נ' נציבות שירות המדינה (21.05.2020)).

אביא את נימוקי למסקנתי זו, מיד בסמוך.

10. מוסד המשפט החוזר מאזן בין שני ערכים מרכזיים: ערך חשיפת האמת ומניעת הרשעות שווא, מצד אחד, ועיקרון סופיות הדין, מצד שני (ראו: מ"ח 4074/17 חברת פרופיל אבטחה ואחזקה בע"מ נ' מדינת ישראל (02.04.2018); מ"ח 9391/16 קדוש נ' מדינת ישראל (01.04.2018)).

11. האיזון בין הערכים השונים העומדים ביסודו של מוסד המשפט החוזר, מגולם בהוראות סעיף 31(א) לחוק בתי

המשפט, אשר קובע, בין היתר, כך:

"31. (א) נשיא בית המשפט העליון או המשנה לנשיא או שופט אחר של בית המשפט העליון שקבע לכך הנשיא רשאי להורות כי בית המשפט העליון או בית משפט מחוזי שיקבע לכך, יקיים משפט חוזר בענין פלילי שנפסק בו סופית, אם ראה כי נתקיים אחד מאלה [...]

(2) הוצגו עובדות או ראיות, העשויות, לבדן או ביחד עם החומר שהיה בפני בית המשפט בראשונה, לשנות את תוצאות המשפט לטובת הנידון [...]

(4) נתעורר חשש של ממש כי בהרשעה נגרם לנידון עיוות דין".

(ההדגשות שלי - ח"מ).

12. בפסיקתנו נקבע כי כדי להגיע לנקודת האיזון הראויה, יש להורות על קיום משפט חוזר רק במקרים חריגים ונדירים (ראו: מ"ח 3378/13 פלוני' מדינת ישראל, פסקה 21 (17.07.2014)). יתר-על-כן, נפסק כי הדיון בבקשה למשפט חוזר איננו הליך של ערעור, ולפיכך ככלל לא יידונו בגדרו טענות ערעוריות מובהקות, או טענות אשר התבררו כבר על-ידי הערכאות הקודמות שדנו באותו מקרה (ראו: מ"ח 1632/16 שלום' מדינת ישראל, פסקה 23 (07.09.2017); מ"ח 8498/13 אל-עביד' מדינת ישראל, פסקה 35 (12.02.2015); מ"ח 3523/16 פלוני' מדינת ישראל, פסקה"ב (01.01.2017)).

13. המבקש לא הציג כל עובדה או ראיה חדשה בעניינו. טענות המבקש כולן הן טענות ערעוריות מובהקות, אשר אין מקומן בהליך של בקשה למשפט חוזר, כאשר אף הסעד המבוקש על ידו הינו סעד ערעורי. בנסיבות העניין לא מצאתי גם כי נגרם למבקש "עיוות דין". אדרבה, עניינו של המבקש נידון בכובד ראש על ידי הערכאות השונות, שאיפשרו לו להביא את כלל ראיותיו וטיעוניו באריכות ובפירוט ודנו בטענותיו במתינות ובאורך רוח ראוי לציון.

אציין עוד, כי בתאריך 20.03.2018 ניתנה החלטה על ידי כב' השופט י' עמית(ראו: בש"א 2254/18 מזרחי נ' פקיד שומה פ"ת(20.03.2018)) הקובעת:

"למען הסר ספק מובהר בזה למזכירות בית המשפט העליון, לכל המדורים, כי אין לקבל כל בקשה מכל מין וסוג של המבקש בכל הליך שהוא, אלא בכפוף להוכחה כי ההוצאות שהושטו עליו בכל ההליכים עד כה, שולמו במלואן."

המבקש לא צירף הוכחה כלשהי שילם הוצאות כאמור, ואולם החלטתי שלא לדחות את בקשתו מטעם זה, שכן לא ראיתי להכריע אם הצו הנ"ל חל גם על הליך פלילי ככזה.

14. העולה מן הדברים עד הנה מלמד כי לא היה כלל מקום להגשת הבקשה- והיא נדחתה.

בשים לב לכך שלא נתבקשה תשובה - המבקש לא ישא בהוצאות (אם כי ניתן לחייב בהוצאות לטובת אוצר המדינה בהליך של בקשה למשפט חוזר - עיינו: מ"ח 10468/06 קבוע נ' מדינת ישראל (25.03.2007); מ"ח 3794/07

שמואלי נ' מדינת ישראל (19.11.2007)).

ניתנה היום, כ"ד בסיון התש"ף (16.06.2020).

המשנה לנשיאה
